

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru Monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografică archiducesană, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Noevre

Telegrama din Budapesta, de care făcurăm amintire în numărul trecut și care privia desbaterea specială a proiectului privitoriu la Bosnia și Erțegovina, a fost prea concisă, ca din ea să se poată vedea detaliurile acestei debateri. Acum când avem dinaintea noastră foile cu rapoartele speciale vedem, că acea desbatere, deoparte a fost foarte furtunoasă, de altă parte, că încă nu este terminată. Tonul din desbatere l' am putem numi scandalos. Numai era vorba numai de o desbatere, ci de o ceartă formală. Ansa la spectacol o a dat propunerea ministrului Tisza de a se remite § 1 cu amendamentele respective la comisiune. Acestea nu aduce aminte de cele ce se diceau mai înainte, că guvernul unguresc va întocmi lucrul de așa încât proiectul privitoriu la Bosnia să nu se desbată definitiv în dieta Ungariei, până când nu se va vedea cum se primesce același proiect în senatul imperial.

Desbaterile acestui proiect atât în general cât și în special sînt o nouă dovadă, că guvernul din Budapesta nu mai stă pe temelii tari și sigure. Abstragem dela foile opoziționale maghiare, care vin de nou cu prorocii despre o scurtă viață a guvernării ministrului Tisza, căci aflăm în diare vienezze voci ponderoase, care pun în perspectivă o schimbare ministerială în Budapesta. O schimbare nu atât dorită cât comandată de constelațiunile interne ale partidelor din Ungaria însăși. „Victoria” ce a raportat guvernul cu ocaziunea desbaterei generale a proiectului bosniac, dîc acele, este în sine o cădere a guvernului. Majoritatea guvernului a fost numai de 19 voturi. Subtrăgînd din majoritatea aceasta 6 ministri și 2 secretari de stat mai rămân numai 11 voturi pentru majoritatea guvernului. Dacă nu erau pe partea guvernului Croații,

12 la număr, care scot pe guvern din necas în zile grele, acesta rămîne într-o minoritate de un vot. E mic numărul acestei minorități, însă el era de ajuns de ai pregăti guvernului o situațiune neplăcută. Cine, se întreabă politicii de dincolo de Laita, a adus pe Tisza la căderea acesteia în opiniunea publică a Maghiarilor. Și răspund tot ei, că nimenea altul decât cestiunea orientală aventuroasă a comitelui Andrassy. Impregiurarea aceasta este destul de momentosă pentru că atrag de deosebită atențiune a publicațiilor de dincolo de Laita. Aceia se tem, că dacă guvernul unguresc va scăpa din mâinile lui Tisza, guvernul comun, și cu deosebire oficiul de esterne nu va mai avé Ungaria la dispozițiunea sa. Într-o crîșă orientală aceasta însă are să dîcă mult. — Concluziunile din aceste pot fi alternative: sau că cei dela Viena se vor hotărî a susține pe Tisza cu orice preț, sau că și vor pune toate silințele spre a concentra soarta Austro-Ungariei mai la un loc, încît la timpul de lipsă să poată dispune de ea.

Cestiunea Arab-Tabiei ar fi definitivă rezolvită. Comisiunea internațională a hotărît cu majoritate în favorul României. Minoritatea o au compus reprezentantul Rusiei, Turciei și Italiei.

Diarele signalizează o apropiere între Anglia și Turcia.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 17 Novembre se autentică protocolul ședinții precedente, după această presiuniul comunică casei, că la ordinațiunea preafinală a Majestății Sale a participat la actul solemn de renunțiere a archiducesei, Alteța Sa Maria Cristina. Cu aceasta ocaziune presiuniul a esprimat și în numele dietei felicitările de adio archiducesei. Alteța Sa a răspuns că nu și va uita de țara, în care s'a născut mama sa și unde a con-

lucrat moșul seu, neuitatul palatin Iosif, ci îi va păstra bunăvoința și simpatia și în străinătate.

Se substern esibilele și se continuă desbaterea generală asupra proiectului de lege despre administrarea Bosniei.

A. Bodogh pledează într'un discurs lung, primit cu aplause de stînga extremă, pentru proiectul de rezoluțiune substernut de E. Simonyi.

H. Éles cere ca în lege să se precizeze lămurit dispozițiunea că administrarea celor două provincii se încredințată de afacerile comune și anumit de resortul ministeriului comun. Mai departe arată oratorul că deși aceasta întrebare nu se află normată în legea dela 1867, totuși din spiritul acelei legi se poate deduce că administrarea Bosniei este o afacere comună. Referentul oratorului afirmă proiectul de lege pentru că regularea administrațiunii în Bosnia și Erțegovina e o consecunță naturală a tratatului dela Berlin.

S. Csatar spriginesce proiectul de rezoluțiune dat de Simonyi, și ne mai fiind alți oratori declinați la cuvînt, presiuniul de încheiată desbaterea generală de încheiată.

Referentul Pulay avînd cuvîntul la urmă se apără de învinuirile lui Szilagyî care i imputase că se ține de cuvîntul ministrului president ca de evangeliă. Această învinuire își are isvorul în mania de a ataca tot ce vine dela ministrul president. Trebuie să și aducă Szilagyî aminte că pe vremea când aparținea la partidul guvernamental să plîngiau toți că nu pot străbate la ministrul president de densul. Pe atunci cuvîntul lui Tisza era evangeliă pentru Szilagyî. Recomandă în fine proiectul de lege.

E. Simonyi ca propunător și mai apără odată proiectul seu de rezoluțiune. El dîc că „acesta e blăstemul faptei rele, că ea procreînd mai departe tot reu produce”. În fine își recomandă proiectul de rezoluțiune. Des. Szilagyî, în cuvîntul seu

din urmă, reasumînd argumentele ce s'au adus contra opozițiunii constatată că partidul guvernamental nu a fost în stare să restorne principiile opozițiunii. Discursul ministrului president a fost oraculos și a mulțămît numai pre adepti, cari pun preț numai pe vorbele ear nu pe motivele corifeului. Privind de aproape motivele ce se aduc aici, și motivele ce se aduc dincolo (în Viena) vedem o deosebire bătătoare la ochi. Aici auzim repetînduse formula, că trebuie să transpunem aceste afaceri organelor comune în înțelese afaceri XII: 1867, dar totuși pe baza unei dispozițiuni legislative deosebite. Dincolo se dîc că afacerea e direct în sensul legii comune și competența guvernului derivă lămurit din art. XII: 1867. Aici se accentuă influența ce s'a asigurat se laudă proiectul pentru că consolidează guvernul comun și delegațiunile. Nu mai e vorba de susținerea dualismului, ci de modificarea lui în favorul unei puteri centrale. Aici se vorbește de provisoriu, dincolo se aud motive cari eschid cu totul ori ce provisoriu.

Pentru ce nu se ficsează durata acestui provisoriu pe un timp anumit? Al doilea temei cu care se apără proiectul, este acela, că dacă vom respinge proiectul, se va stabili administrațiunea militară. Ce însemnă aceasta? Însemnă că dacă nu vom accepta proiectul guvernului, nu se va împlini dorința ambelor legislative, ci se va ține și mai departe administrațiunea militară. Contra unor asemenea motive ar trebui să protesteze mai întăiu ministrul president.

Oratorul după o polemică cu preopinanții cari l'au combătut, învinsesce în urmă pe ministrul president Tisza că acesta a primit la perderea influenței ce o avea odinioară parlamentul unguresc, despre care se dîc nu demult că are un simț atât de firm pentru libertatea publică, pentru constituționalism, încît guver-

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)

În 12 Maiu 18.. la cîinci oare dimineața parochul dela biserica cea veche din Dünkirchen se sculă, ca după obicei să cetească liturghia cea dintăiu în taină. La aceasta asistau mai cu samă numai nisece bătrâni.

În momentul când el îmbrăcat în vesmintele de liturghie vrea să se ducă la altariu, un bărbat vesel și agitat totodată, se apropie de densul. Era un corăbieriu cam de șesezeci de ani de vîrstă, dară încă în virtute, compact și cu o față ce exprima bună și onestitate.

„Părinte! stăi, te rog frumos!” dîc el.

— Ioane Cornbutte ce vrei dumneata așa de dimineață? întrebă păstoriul sufletesc.

— Ce vreau? nici mai mult nici mai puțin decât să te îmbrățșez.

— După liturghie, la carea de buna samă o să asisti și dta...

— Dar așa părinte! răspunse rîdînd vechiul marinariu, nu te mai îngrijă astăzi de liturghie; dta trebuie să mi faci altă plăcere.

— Și pentru ce să nu mi cetesc liturghia Ioane Cornbutte? Declarăte mai curînd, că a tras a treia oară... stăruia preotul.

— Părinte dîc Ioane Cornbutte, ori a tras ori n'a tras, astăzi vom mai auzi trăgînd. Dta mi-ai promis că vei binecuvînta cu inșeși mâinile dtale cununia fiului meu Ludovic și a nepoatei mele Maria.

— Așa dar Ludovic a sosit? esclama vesel parochul.

— Așa este, sau el este ca și sosit, răspunse Cornbutte frecîndu și mâinile de bucurie. Sentinela a signalizat în resăritul soarelui bricul nostru, care l'ai botezat dta însuși, dîndui frumosul nume „Jeune-Hardie”.

— Betrînul meu Cornbutte îți gratulez din adîncul inimei mele, dîc parochul și s'a desbrăcat de vestmintele de liturghie; eu n'am uitat de

vorba noastră, și voi pune pe vicariul meu să me suplinească, ca să fiu la dispozițiunea dtale și să țu cunun copiii.

— Pentru aceasta țu promis că nu vei mai fi mult treaz! dîc marinariul. Vestirile le-ai făcut; dta n'ai decât să deslegi pe fiul meu de peccate, care omul le poate face în mările nordice între ceriu și pămînt. Așa e că a fost o idee minunată din partea mea, că am hotărît nunta pe ziua sosirei, încît fiul meu îndată ce va părăși bricul seu să meargă de dreptul la biserică, la cununie?

— Regulează dta toate, Cornbutte.

— De bună samă părinte, me voi grăbi. La revedere cât mai curînd!

Marinariul alergă făcînd pași mari, spre casa sa, care era togmai la cheu, de unde cu mîndrie putea căuta spre mare.

Ioane Cornbutte era pentru impregiurări sale destul de avut; după ce comandase timp mai îndelungat corăbiile unui equipator din Havre, el se aședă în locul nascerei sale și a clădit pe socoteala sa bricul vasul

Jeune-Hardie. Mai multe călătorii a le corăbii sale la nord au fost norocoase și lemnele, ferul și smoala ce le aducea pe corabie le-au vîndut totdeauna cu prețuri bune. Ioane Cornbutte cedase acum comanda fiului seu Ludovic, care era de treizeci de ani și un brav marinariu; acesta după mărturisirile tuturor căpitanilor litorali era unul dintre cei mai harnici matrozi din Dünkirchen.

Ludovic Cornbutte iubia foarte tare pe Maria, nepoata tatălui seu, dar și acesteia i se pareau foarte lungi zilele în absența lui Ludovic. Maria abia era de douăzeci de ani. Ea era o fiandreză de frumoasă cu o picătură de sînge olandez în vinele ei. Pe patul morții mamă sa o recomandă fratelui seu Ioane Cornbutte și bravul marinariu n'a dat de rusine încrederea bieteii femeii; el iubia pe Maria ca pe fiica sa și în unirea ei cu fiul seu el vedea un isvor de fericire trainică.

Cu sosirea bricului signalizat de pe înălțimea apei navigabile se sfîrși o întreprindere comercială, dela care Ioane Cornbutte astepta câștig însem-

nele erau silite să se plece înaintea lui. Astăzi am ajuns acolo, că de câte ori e vorba de a vota un proiect de lege absolutistic, reu, ministrul president premerge pe toți. (Aplaus în stânga).

Presidiul observă, că obiceiul de a aplauda e un obicei din timpul ultim, — dar poate că modul acesta de a aplauda plesnind din palme se va sterge în curând.

În fine Szilágyi recomandă proiectul seu de rezoluțiune.

Ministrul president C. Tisza reasumând argumentele câte s'au adus contra politicii guvernamentale se întoarce mai întâiu contra contelui Apponyi și constată, că rezultatele politicii ce s'a urmat până acum au arătat cât de fără temei au fost prevestirile opozițiunii. Se înșală numitul deputat, dacă crede că politica guvernului se află într'o pozițiune mai favorabilă decât politica recomandată de opozițiune. Lucrul e întors, pentru că ori ce politică între împregiurări grele, și are pretensiunile, urmările și jertfele sale — pre când politica opozițiunii nu se poate rădămi pe fapte, prin urmare ea se află într'o pozițiune mai favorabilă. Resultatele cele bune ale politicii ce am urmat până acum ne dovedesc, că politica a fost bună. Contestările opozițiunii sânt numai afirmațiuni pure.

Ministrul constată mai departe că a fost totdeauna un amic al moralei politice. Se cere un mare patriotism și curagiu pentru că cineva să-și schimbe opiniunea când cere binele comun, și un mare egoism, pentru că cineva să stea morțic pre lângă părerile sale între ori ce împregiurări. Antevorbitorul Szilágyi s'a laudat că are planuri, cu cari va deslega această întrebare fără greutate și periculi pentru constituțiune, dar până acum nu ne a arătat nimic din aceste planuri nici în comisuni nici aici în parlament. Pentru ce nu ne premerge cu luminele sale? Poate că atunci l-ași urma și eu.

Antevorbitorul a afirmat că, primindu-se acest proiect se va stabili regimul militar și absolutismul. Aici observ că după o ocupațiune nu se poate delătura guvernul militar îndată ci numai treptat și pentru aceasta voui stăruți totdeauna.

Administrațiunea provisoră a Bosniei nu se poate încredința altui organ decât guvernului comun, căci dacă s'ar încredința administrațiunea ambelor guverne și parlamentele, tot timpul l'am perde cu negoțări reciproce pentru Bosnia. Aceasta ar fi contra intereselor noastre.

Cât pentru învinuirea gravă că influența guvernului și a parlamentu-

lui nostru a scăzut față cu guvernul și parlamentul austriac ministrul president constată, că sensul legilor fundamentale din ambele jumătăți imperiale cu privire la afacerile comune nu e identic în toate. Austriacii și iau de basă legea lor, noi pe a noastră. De aci provine deosebirea în modul de procedere dar aceasta nu ni se poate imputa ca slăbiciune. Trebuie să facem concesiuni unii altora, căci fără concesiuni reciproce fundamentul dualistic se va surupa.

În fine recomandă proiectul spre primire.

Se pune proiectul de lege la vot. Dintre 443 deputați verificați au votat 188 pentru, 169 contra, presidentul n'a votat, 85 deputați au absentat. Prin urmare proiectul s'a primit cu o majoritate de 19 voturi de basă la desbaterea specială.

Kossuth desmințit.

Cunoscutul publicist Louis Peyramont a publicat în „Soleil“ un răspuns la „rectificările“ lui Kossuth, pe care le-am adus și noi în unul din numerii din urmă. Reproducem acum și replica Francezului. Eacă-o:

„După ce a tăcut mai mult de o lună, dictatorul unguresc Ludovic Kossuth publică în foile din Budapesta o scrisoare indignată și de trei colonne de lungă, în care se încearcă a desminți și totuși a rectifica totdeodată convorbirea politică, ce am avut-o la olaltă la începutul lui Octombrie. Dacă la Kossuth rectificarea și indignarea vin cam târziu, apoi el posedă de altă parte o memorie foarte prevenitoare. Mai întâiu afirmă că nu cunoaște pre un domn Peyramont și nu l'a vădut și n'a vorbit cu el nici când: apoi mărturisesc că convorbirea de care e vorba ar fi avut-o cu altă persoană, cu un cunoscut vechiu, adăugând însă eară că s'ar fi raportat în mod foarte infidel. Eu însă declar hotărât, că Kossuth a trebuit să scie și a audiat dela mine insumi în decursul convorbirii adevărul că numele: Louis Peyramont este un pseudonim, cu care eu subsemnez articuli mei din „Soleil“. El cu atât mai puțin s'a putut înșela în privirea aceasta, cu cât noi discutăm convorbirea mea cu principele Gorciakoff, o convorbire ce, sub numele Peyramont, a cutrierat presa europeană. Încât pentru rectificările lui Kossuth, apoi acele privesc mai cu samă două puncte. El pretinde a fi fost în toate timpurile un aderent zelos al alianței nemțesci pentru Ungaria și el tăgăduiesc, că s'ar fi exprimat cu despreț asupra între-

gei aristocrației maghiare. Asigurarea dintăiu poate numai contribuă la aceea a deschide ochii multor Francezi, cari meru încă lasă să fie amăgiți de fățarnica prietinie maghiară. Timp de doispredece ani Kossuth a exprimat înaintea mea și înaintea tuturor Francezilor dintre cunoscuții sei păreri diametral-opuse; trăsătura aceasta ajunge, pentru a caracteriza pe omul acesta. În privința aristocrației maghiare însă Kossuth nu numai s'a exprimat din vorbă în vorbă astfel, precum am raportat, ci el a mai produs și fapte și nume pe cari eu le-am retăcut numai din respect cătră el și fiindcă ele n'au fost la locul lor într'un discurs politic. Adevărul este numai, că bătrânul dictator — pentru judecata aspră ce a rostit-o asupra patriei sale, copleșit fiind din toate părțile cu impunități și cu pretensiunea de a revoca — și a pierdut capul și s'a lăsat sedus, a da pe spatele meu satisfacție deșertăciunii unguresci. Aceasta este un mod ușor, a se subtrage dela responsabilitatea cuvintelor sale.

O vorbire asupra meseriilor la Români de B. Baiulescu ținută la adunarea gen. a desp. I în Herman.

II.

Prin înmulțirea meseriașilor români ajunge națiunea și la o demnitate, la un preț mai considerabil, care îl au alte națiuni. Ajungem să avem și noi clasa mijlocie, orașeni cetățeni, de cari nu avem. Partea națiunii române de dincoace de Carpați constă din plugari de o parte și din preoți, dascăli, juriști de altă parte. Va să dăcă națiunii îi lipsească ceva, ea are cap și picioare. Alte națiuni au și trup. Acesta este clasa mijlocie: meseriași burgerii cetățeni. Pe acestia i vedem la alte națiuni, că au averi, case scumpe, pământuri mai multe și capitaluri, și ei stăpânesc pre săteni, că au cultură, putere și avere. Dacă sânt într'o țară cei din clasa mijlocie străini, acestia trebuie să stăpânească preste sate și preste ținuturi.

Națiunea română însăși fără clasa mijlocie nu poate propăși, ci este amărâta de stăpânirea altor națiuni, de meseriași și comercianți străini și e împedecată a progresa.

Altfel se întâmplă acolo unde au Români meseriași și comercianți, acolo ei au putere au preț și demnitate. Deci și pentru valoarea națională este necesitate a se aplica fiii Românilor la meserii.

În urmă adaug, că de mult era necesitate a ne forma clasa mijlocie și

să fim imitat pre alte națiuni; dacă am întârziat a forma această clasă, acum în oara a unspredeceea trebuie să cugetăm la moduri și mijloace, prin cari mai curând și mai ușor să ajungă poporul nostru la o stare mai favorabilă, să cugetăm la mijloacele și progresele ce fac alte națiuni și să le facem și noi cu ele. Popoarele culte, Francezii, Germanii, popoarele din Belgia chiar și Români din România au început a înființa scoale pentru meserii „Ateliere.“ Meseriași eșiți din astfel de scoale sânt mai perfecți, ei vin de prin țările de sus aici și omoară cu concurența pre meseriași nostri. Acum nu mai e vremea de acum treizeci de ani, când ori-ce meșter — strică trăia, ci trebuie fie-care să se pregătească ca măiestrul de ispravă să poată ține concurența. Dacă voim a înaintea să înaintăm astfel precum înaintează națiunile culte. Deci să ne formăm și noi „Ateliere“, scoale de meserii.

On. adunare! Încă un cuvânt și am încheiat. Ne-am adunat a consulta pașii cari trebuie să i facem pentru cultura, pentru progresul neapărat de lipsă. Eu v'am împărtășit ideile mele, că pre lângă cultură este de lipsă și înaintarea prin muncă, ca ea să fie mai bine plătită și aceasta se poate prin învățarea măiestriilor. Prin măiestrii ajung fiii Românilor la o stare materială mai bună și se ridică și la o demnitate oare-care. Omul măiestru are o muncă mai nobilă chiar un fel de artă; are un preț; are o înlesnire mai mare de a ajunge la bani; are un traiu mai bun și așa o mulțămire. Deci să dăcem fie-care fiilor Românilor: Vedeți voi alte națiuni mai culte cum înaintează, veniți cu mine să vă așez la o meserie, că veți înainta și voi.

Astfel făcând înțelege poetul când scrie:

„La fală, onoare, virtute,
„Cari singure dăinuiesc
„Faptele mari și plăcute,
„Urma noastră o vestesc.“

Proiect

pentru modul cum s'ar pute lăți meseriile mai mult între Români și cum s'ar pute înființa mai multe scoale de meserii, asternut on. comitet al Asociațiunii Transilvaniei pentru literatura română și cultura poporului român în urma recercării sale din Ianuarie a. c.

Asociațiunea Transilvaniei pentru literatura română și cultura poporului român în înțelesul statutelor § 4 din Regula mijloacelor spre ajungerea scopului Asociațiunii ia conclud a face dispozițiuni pentru a se înmulți mai

nat. Jeune-Hardie a fost pe drum un pătrariu de an întreg, venia acum în linia ultimă dela Bodoë, dela litoralul apusan al Norvegiei. Călătoria o sevărsise în timp foarte scurt.

Când a intrat Ioann Cornbutte în locuința sa a găsit toată casa în agitațiune; Maria plină de bucurie se înbrăca în haine de mireasă.

— Numai dacă n'ar sosi bricul mai îngrabă decât noi! țise ea.

— Grăbescete mica mea, stăruia Ioan Cornbutte; vântul bate dela mea-ță-noapte și Jeune-Hardie plutesce bine.

— Unchiule! ai dat de scire prietinilor nostri? întrebă Maria.

— De bună samă!

— Si notariului și parochului?

— N'avea nici o grige, mie mi teamă că numai tu o să ne faci să asteptăm!

În momentul acesta a intrat Clerbaut. Bătrânule Cornbutte veți aceasta e noroc! țise el. Corabia ta vine togmai la timp, guvernul togmai acum a scris liferațiuni mari de lemne pentru marină.

— Ce'mi pasă mie de așa ceva? întrebă Ioan Cornbutte; noi avem a-

cum să ne gândim de alte lucruri și nu de guvern. Dta trebuie să scii dle Clerbaut că noi ne gândim acum numai de un lucru, de sosirea lui Ludovic al nostru.

— Nu mă îndoesc că ... țise cumătrul; dară liferațiunile de lemne.

— Dta încă vei veni la nuntă? întrebă Ioan Cornbutte, tăindu-i vorba și stringându-i mâna neguțătorului cu atâta bucurie încât acesta a cre-șut că vrea să i-o strivească.

— Liferatiunile de lemne...

— Toți prietini nostri, Clerbaut, de pe uscat și de pe apă, iau parte.

— I-am înștiințat pe toți și am de gând să invit pe toți oamenii bricului.

— La port să'i așteptăm? întrebă Maria.

— Așa cuget, răspuse Ioan Cornbutte. Conductul doi cu doi, musica înainte.

N'a trecut mult și oaspeții erau adunați și cu toate, că încă era foarte de dimineață nici unul nu lipsia la locul de adunare.

Fie care dintr'ênșii se grăbia să feliciteze pe bravul marinariu pentru sosirea fiului lui și fie care se bu-

cura împreună cu dânsul, pentru că el se bucura de iubirea și stima tuturor din localitatea întreagă.

Maria îngenuchiase și în loc de rugăciunile ei obicinuie ea mulțămia ceriului din adâncul inimei. Apoi a intrat în sala comună. O sărutară toate rudeniile temeesci și bărbații i stringeau mâna. Ioan Cornbutte a dat semnul de plecare.

Era o scenă interesantă cum mulțimea mișcată de bucurie, în resăritul soarelui, se îndreaptă spre mare. Scirea despre sosirea bricului se făcu cu înțală cunoscută în port și pe unde trecea conductul se vedeau la feresti și în ușile crepate capete cu scufii de noapte. Din toate părțile se trime-teau semne de gratulări și felicitări.

Conductul de nuntă ajunge între laude și binecuvântări la terasa portului; timpul se făcuse foarte frumos, se părea că și soarele voiesc a lua parte la serbătoare. Un vânt frumos de nord umflase valurile, și nise șalupe pescăresci, care își regulase cât de bine pânțele. Conform vântului, plutiau ca în sbor pe marea dintre terasele portului.

Cheul portului dela Dünkirchen este prelungit cu două moluri, cari se întind departe în mare. Mulțimea veselă a ocupat lățimea întreagă a molurilor nordice și în scurt timp a ajuns la o căsălie, care se află în capetul molurilor și este locuită de o sentinelă a portului.

Bricul lui Ioan Cornbutte se vedea din ce în ce mai bine; vântul era ceva mai iute și Jeune-Hardie sub pânțele marțiale, ale catargului și ale bricului, sub venturile perochetului și superperochetului plutia ușor dinaintea vântului. Pe bord era învederat aceeași bucurie, ca pe uscat. Ioann Cornbutte avea un ochian lung în mână și răspundea viu la toate întrebările amicilor sei.

Frumosul meu bric! țise el; așa de frumos și neted, ca și când ar eși acum din portul dela Dünkirchen! Nici o havarie, nici cu o funie mai puțin!

— Veți pe fiul dtale, pe căpitanul, îl întrebă.

— Încă nu. Firesc lucru, el este acum foarte ocupat!

mult meseriile între Români și a se înființa mai multe scoale de meserii.

Spre acest scop decide:

a) A se vota în fie-care an o sumă oare-care în favorul scoalelor de meserii.

b) A se adresa la ambele archidieceze române din Transilvania adecă: la cea gr. or. și la cea gr. cat. ca să lucreze pentru răspândirea meseriilor prin mijloacele următoare:

1. Fie-care protopopiat român din Transilvania este îndatorat a pertracta și desbata în sinodul protopopesc sau în adunarea protopopiatului în fie-care an cestiunea îmbărbătării tinerimei române la îmbrățișarea meseriilor și mijloacele pentru înființarea unei scoale de meserii. Propunerile și conclusele luate pentru acest scop sunt a se asterne consistoriului competent.

2. Pentru îmbărbătarea tinerimei române la îmbrățișarea meseriilor este îndatorat fie-care paroch și comitet parochial a îndemna și a stăruî asupra acelor parochieni, cari având copii, dară neavând avere sau moșii spre a'i ocupa de ajuns cu economia de pământ, dela al 14-lea an al etății lor să'i aplice la învățarea vre-unei meserii, pentruca să nu devină, când vor ajunge în vîrstă, servitori sau proletari.

3. Pentru copii orfani sau de părinți săraci sinoadele și adunările parochiale votează a'i spriginî cu ajutoare pentru vestmintele și tacsele de școală etc. din averea bisericească sau din contribuții și prin colecte.

4. Parochul și comitetul parochial român îndeamnă și pre acei părinți, cari având oare-care avere sau moșie, însă și copii numeroși, ca din acestia să aplice la meserii sau la comerțiu pentru progresul lor și pentru a se crea la Români clasa mijlocie.

5. Sinodul parochial respective comuna bisericească are a se îngriji, ca în fie-care școală română confesională să se arete sau de vre-un măiestru sau de învățătorul local meseriile neapărate de lipsă în acea comună, pentru a se crea din acei copii cu timpul meseriași necesari. Spre acest scop învățătorul în unele țile, când nu se țin prelegeri, meargă cu unii copii pe la măiestrii din comună, ca să le arete și esplice însemnătatea meseriilor și modul cum se prepară manufacturile; cum și bunăstarea măiestrilor, cari au meșteșuguri și moșii. Aceste drept mijloc spre a se delătura usul reu și prejudețele înrădăcinate în poporul român contra meseriilor.

6. Parochii români sînt îndatorați a raporta oficiului ppresbiteral în fie-care an, despre rezultatele efectuate pentru aplicarea copiilor la meserii și despre executarea celor de mai sus; eară oficiile ppresbiterale sînt îndatorate a arăta ven. consistoare rezultatele ajunse pentru lățirea meseriilor între Români în fie-care an.

II. Pentru a se înființa mai multe scoale de meserii, așa numitele „Ateliere“ pentru fie-care meserie specială, este necesitate neapărată, ca să nu se creeze tocmai prin meserii proletari români, fiindcă căile ferate au adus și între Români concurența prin perfecționarea, calitatea și gustul manufacturilor de o parte, de alta copiii români se aplică la cei mai de rînd meseriași, fiindcă meseriași renumiți nu'i primesc fără de plată anuală a'i învăța meseria lor. Drept aceste trebuie:

a) A se înființa scoale de meserii după modelul scoalelor de stat pentru meserii.

b) A se înființa „Ateliere“ (în toate protopopiatele sau comitatele) de acele meserii, cari se vîd în acele părți a fi de lipsă.

c) Ateliere se pot înființa sau ca cele din România cerându-se programele lor sau speciale și simple angagiându-se cel mai renumit măiestru din acele părți spre a lua însuși, ca într'un internat 10—15 copii, pe cari învățându'i cu materiași prevădendu'i cu nutrețul și cu vestmintele necesare li se va plăti când vor eși sodali pentru 60—100 fl. atunci arătendu'i prin o comisiune de sodali apți.

III. Mijloacele pentru înființarea acestor scoale sau ateliere se pot procura:

a) Prin suma ce se votează în fie-care an de adunarea generală a Asociațiunii Transilvaniei pentru cultura poporului român și prin ajutoarele ce se vor da dela Societatea Transilvaniei din Bucuresci, cari se vor depune în sume egale ordinariatelor din Sibiu și din Blaj.

b) Mijloace va căuta fie-care sinod sau adunare ppresbiterală prin colecte și contribuiri și le va asterne consistoriilor competente.

c) Va fi îndatorat și autorizat fie-care sinod și comună parochială a contribui în fie-care an din venitele parochiale*) sau din lada bisericeii o sumă, care se poate da pentru susținerea scoalei de meserii din acel protopopiat, sau a se înainta consistoriului de care depinde pentru susținerea scoalelor de meserii din archidieceasă.

d) Consistoarele se autorizează de autoritățile lor mai înalte a lua o sumă anumită din fondurile diecesane**) pentru înființarea și susținerea scoalelor de meserii.

IV. Feliul scoalei de meserii, ca cele ale statului sau Ateliere sau numărul scoalelor de meserii se vor stabili după câștigarea programelor și după adunarea mijloacelor bănesci de către consistoarele archidieceșane.

V. Esecutarea și inspecționarea este încredințată consistoarelor archidieceșane scolastice, cari vor face ra-

*) ? Red.
**) Din care? Red.

poarte și proiecte sinoadelor archidieceșane în fie-care an. Totdeodată în acele rapoarte se vor arăta comunele parochiale, preoții și ppresbiterii și alți bărbați cari au jertfit sau au făcut fapte distinse pentru înființarea de scoale pentru meserii.

Varietăți.

* Ministrul de odinioară, baron. Lasser a murit în 7/19 Noemvre a. c. În mormântarea a avut loc eri.

* (Din comitatul Severinului) a sosit la Budapesta în 7/19 Noemvre o deputațiune de patruzeci de membri cu o petițiune către dietă pentru introducerea unei administrațiuni ordinare în locul provisorului.

* (Consuli români). Giovanni Antonio Demetrio, șef al firmei din Triest Antonio di Demetrio, fu denumit consul al României în Triest. — Consul al României în Salonic s'a numit Jorgu Lenș.

* (Finanțele statelor europene). Cestiunea care pare a pre-ocupa, cu drept cuvînt, presa europeană, este cestiunea bugetelor pe anul curent și mai cu seamă cestiunea însemnatelor deficite cu care se soldează acele bugete.

Ast-fel, deficitul prusian este de 62.500,000 fr., adecă a 14-a parte din bugetul total.

Deficitul austriac se urcă la aproape 32 milioane, adecă a 31-a parte din bugetul total.

Deficitul ungar să urcă la 45 milioane, sau a 13-a parte din bugetul anual.

Deficitul olandes trece peste 14,500,000, adecă a 14-a parte din buget.

Celelalte state germane, afară de Rusia, au deficite în proporțiuni egale sau chiar superioare celui prusian.

Datoria flotantă englesă a ajuns la 238 milioane de franci.

Echilibrul teoretic al bugetului italian și al celui rusesc nu s'a dobîndit de cât prin nisce procederi, care deschid calea foarte largă unor deficite viitoare.

Singură Franca nu are deficit; din contră, bugetul ei pe 1879 va da un excedent, care nu va fi mai mic de 100 milioane franci.

Comparațiunea între finanțele franceze cu ale celorlalte state europene se înțelege de sine, că inspiră serioase reflecțiuni vecinilor Franceiei.

* (Un magnat unguresc) cu numele b-ron Johann Hussar, carele după ce a falsificat mai multe polițe și a comis mai multe înșelăciuni, a fugit în lume, se urmărește de tribunalul din Cluj. Baronul acesta înșălătoriu e de 55—60 ani, de statură mijlocie, uscat, cu păr rar galbin, mustețe galbine, ochi vineți, frunte înaltă și lată.

* (Cortesele spaniole) intrunindu-se în săptămîna trecută, regele le anunță proiectul viitoarei sale căsătorii cu archiduceasa Maria Cristina. Ministrul de financie a depus un proiect prin care se cerură 450,000 pesetas pentru lista civilă a viitoarei regine, și 250,000 pesetas, ca rentă pentru casul de vîduvia. Cortesele aprobă căsătoria și votară sumele cerute. Tot-odată adoptară și restul adresei, care va fi prezentată regelui cu ocaziunea căsătoriei sale. Archiduceasa Maria Cristina va sosi incognito la granița Spaniei în 20 Noemvre; ea va fi primită la Jiu de o deputațiune de Cortei și de demnitarii palatului. Fiitoarea regină va merge drept la palatul Pardo, aproape de Madrid. Căsătoria s'a ficsat pentru ziua de ântăiu Decemvre.

* (Turcii Iubiții Ungurilor) tractează cu soldații unguresci foarte neplăcut. Jurnalul „Zalai Közlöny“ ne spune adecă: Turcii din ținutul Limu-

lui în Novibazar au omorit în 11 și 15 Octomvrie doi infanteristi unguresci și un husariu. Trupele unguresci până acuma campează încă sub ceriul liber și le este întrețis, a intra în oraș nefiind acolo siguri de viața lor.

* (Europa la anul 1900). În Anglia a apărut sub titlul de mai sus o broșură, care va cuprinde un loc însemnat între produsele fantasiilor exagerate. Autorul acestei broșuri, Filippo Luigi Santi ne prevestesce pentru timpul de față, un resboiu mare austro-germân contra Rusiei pentru orient. Franca și Italia vor năvăli asupra Austriei și Germaniei, și vor nimici flota austriacă, ear Rușii vor bate pe Austriaci etc. După aceasta se va încheia pacea în Praga. Russia va căpăta Galiția, Bucovina, Silesia austriacă și prusiană, dar va restaura Polonia ca imperiu autonom. Țarul se va încorona în Varșovia. Franceiei i se va retroceda Elsața, Lorena și Lucsemburg, dar va reda Nizza la Italia. Aceasta va face trebile cele mai bune, va căpăta Nizza, Tesinul (desdaunându-se pentru aceasta Helveția cu Vorarlberg), Gradișca, Istria până la Carlopago și principatul Monaco. Imperiul german va primi în-tregul basin al Elbei și Moravei, Austria dela Morava până la Inn, Salzburg în basinul Salzach și Tirolul nordic minus Vorarlberg. Se va întemia un stat slav-unguresc, care se va compune din „teritoriile de asupra fluviului Ens și Mur și din țara până la Sava, Cqrintia, Stiria, Ungaria, Transilvania, Bănatul, Croația, Slavonia, Bosnia, Erțegovina, Novi-Bazar și Albania până la Chimera, de unde se vor începe limitele Greciei, și din valea întreagă a Vardarului până la sinul de mare Solonichi“.

Singuratecele țeri cari vor forma această confederațiune de stat vor ave o autonomie cât se poate mai estinsă. Grecia va primi Tesalia, Epirul și Creta, România va deveni un regat și va încheia cu Serbia și Grecia o confederațiune. Statul slav-unguresc va trebui să supoarte pe de asupra o parte din speșele de resbel. După aceasta va urma desarmare generală, apoi va izbucni o revoluțiune în India, carea va alunga pe Englezi de acolo. Sfârșitul acestor prefaceri va fi restaurarea imperiului bizantin sub un principe din casa Savoia, care se va încorona în Agia Sofia ca imperat al Bizanțiului. Mai mult nu se poate cere dela o carte cu 103 pagini, care se poate procura cu 40 cruceri.

* (Emigrările în America) din Ungaria de sus numai au sfârșit. După cum ne spune „Pann.“ nu este o țî, în carea să nu treacă prin Varșovia mulți emigranți, spre a'și cerca norocul dincolo de Ocean. De mirat este însă, că între emigranți se află și veduve și fete, dintre care unele debia au mai mult decât puțineii florenasi pentru acoperirea cheltuelilor de drum. In Szentes — după cum scrie foia deacolo — asemenea domnesce o agitație viuă pentru emigrare cu gloata în America. Deoarece în Szentes miseria e mare multi locuitori de-acolo au hotărît deja emigrarea.

* (Politică cu taptanul). Într'unul din saloanele cele mai renumite din Germania, într'o seară la o adunare, între alte dame, care formaseră conferența, discutând politica, și făcînd critică la toate, se afla și doamna de Rothschild.

O contesă luă cuvîntul și dîse: — Doamnelor, scîți că în timpul cel mai scurt vom avé resboiu?

Cum se poate, strigară în cor toate, afară de d-na Rothschild, care tăcea și asculta.

— Vă declar pe onoare, replică contesa, bărbatul meu mi-a spus astăzi, că Maiestatea Sa Imperială, într'o audiență, chiar a seară, a vorbit în această privință.

— Pentruce nu arborează flamura sa? întrebă Clerbaut.

— Nu sciu, vechiul meu amic; el trebuie să și aibă motivele sale.

— Te rog iubite unchiule, dă'mi ochianul dtale, dîse Maria și i smulse instrumentul din mână; voiu să fiu cea dintăiu, care îl vede!

— Te rog însă domnișoară să cugeți că el e fiul meu, dîse betrânul glumind.

El este fiul teu de treizeci de ani încoace, replică ridînd tinera fată, însă mirele meu numai de doi ani“

Jeune-Hardie era acum toată în vedere. Ventrilele cele mari se catar-guiră și se puteau cunoasce unii din matrozi, cari se grabiau în catarguri. Până acum însă nici Cornbutte nici Maria nu putură face semn de vreo salutare căpitanului bricului.

„Acolo e cărmaciul Andreiu Vasing! dîce Clerbaut.

— Și colo e Fidel Misonne, lemnariul, observă un oaspe.

— Și acum vîd și pe amicul Pe-

nellan strigă altul făcînd tot odată și un semn celui amintit.

Jeune-Hardie mai era numai trei lungimi de cablu departe de mal — atunci se înalță o pîndă neagră pe sulul ventrilei bricului... Pe bord era jale!

Un simțemînt de spaimă nemărginită a petruns pe toți, mai cu samă însă inima junei mirese.

Bricul intră lin în port, și pe bord domnia tăcere rece, adîncă. Bricul trecuse de capetul rasei portului. Maria și Cornbutte și toți amicii năvaliră spre cheul unde era să se dea bricul la mal și preste puține momente toți erau pe bord.

„Fiul meu! strigă Cornbutte; el nu putea dîce mai departe nici un cuvînt. Marinarii, cu capetele descoperite, arătară spre flamura de jale.

Maria răcni desperată și cădî în brațele betrânului Cornbutte.

Andreiu Vasing era reconducătoriu bricului Jeune-Hardie; Ludovic Cornbutte, încredințatul Mariei, numai era pe bord.

(Va urma.)

— Este imposibil, replică cu un ton grav doamna Rothschild.

— Pentru ce este imposibil, răspunse contesa reluând cuvântul, când bărbatul meu m'asigură, că Maiestatea Sa Imperială este absolut rezolută, ca să facă resboiu?

— Pentru că bărbatul meu nu voesc să mai dea bani, răspunse doamna Rothschild c'un ton liniștit.

* (Un om sgârcit) simțind, că i se apropie sfârșitul vieții chemă pe un preot la sine. „Nu mi-ar părea rău să părăsesc această lume” — duse el preotului — „dacă ași putea lua cu mine talerii mei cei lucii și noi”. „Ar fi și pagubă să i iai”, răspunse preotul, care și cunoscuse omul, „căci acolo unde vei ajunge D-ta, e un loc atât de ferbinte, încât talerii s'ar topi”.

* (Audifonul). Profesorul din Cincinnati, dl. Graydon, a inventat un aparat pentru auz. Acest aparat se numește „Audifon”, care consistă dintr'un Electro-Microfon și are de scop, a face cu puțință auzul la persoanele surde. Funcțiunea lui e cea mai simplă de pe lume. De mijlocul Electro-Microfonului spânzură o ață de carea e legat un dărăbuș de lemn. Persoanele surde iau acest lemn între dinți și acela, care voiesc a și petrece cu aceste persoane, vorbește prin Electro-Microfon grigind firesce, ca sfoarica să rămână mereu întinsă. Prin aceasta acela, care nu poate auzi cu urechile, aude cu dinții, adică în acela sens, că tonul prin nervul dinților și osul obrazului se împărtășește nervului de auzire și prin acesta creierilor. Cu acest instrument s'au făcut în institutul surdomușilor din Cincinnati experimente foarte interesante și pline de succes tare indestulitoriu. —

La cercetarea venerabilului consistoriu arhidieceșan din 20 Octomvrie a. c. Nr. 2580 Scol. publicăm următoarea

Consemnare

a colectelor făcute în diecesea Caransebeșului în favoarea gimnasiului român gr. or. din Bradu; și anume s'a colectat dela următoarele comune:

Orșova 20 fl., Moravița 4 fl. 02 cr., Sipet 2 fl. 25 cr., Ogradena 2 fl. 50 cr., Făget 1 fl. 25 cr., Oravița 11 fl., Macedonia 4 fl., Buziaș 1 fl., Reșița 9 fl., Pataș 48 cr., Criciova 2 fl. 40 cr., Zaguzeni 4 fl., Apadia 1 fl., Valea-boului 3 fl., Berlisce 2 fl., Opațița 1 fl. 85 cr., Obad 1 fl. 15 cr., Bojuru 1 fl. 39 cr., Ciorda 2 fl., Vraniu 4 fl., Satul nou 2 fl. 30 cr., Rusova veche 50 cr., Armeniș 2 fl., Banloc 33 cr., Hodoș 2 fl., Ruseberg 6 fl. 18 cr., Glogon 1 fl. 99 cr., Folea 60 cr., Ciuta 1 fl. 18 cr., Cireșă 1 fl., Giulvez 2 fl., Sacoșul turc 1 fl., Ofcea 2 fl. 31 cr., Cavarani 1 fl., Vașova 3 fl. 50 cr., Sacul 2 fl. 33 cr., Prisa 65 cr., Cărbunariu 1 fl., Maciova 30 cr., Jebel 3 fl. 39 cr., Doman 3 fl. 10 cr., Cliciova 2 fl., Mramorac 1 fl. 50 cr., Jertof 4 fl. 70 cr., Ciclova rom. 2 fl., Bazovicu 2 fl. 07 cr., Gherboveț 1 fl., Rachitova 2 fl. 50 cr., Reșița română 2 fl., Dognecea 8 fl. 60 cr., Târnova 2 fl., Glîmboaca 4 fl. 90 cr., Icloda 1 fl., Obreja 50 cr., Beriniu 56 cr., Lugoșel 1 fl., Jebel 82 cr., Ogradena 1 fl. 50 cr., Opațița 50 cr., Obad 1 fl. 44 cr., Oravița mont. 6 fl., Ruseberg 4 fl. 01 cr., Capet 1 fl., Ciorda 1 fl. 30 cr., Apadia 84 cr., Uzdin 5 fl., Berlisce 1 fl. 04 cr., Ohaba bistra 1 fl., Hodoș 1 fl., Oravița rom. 10 fl. 70 cr., Voislova 1 fl. 50 cr., Folea 52 cr., Caransebeș II fl. 87 cr., Reșița rom. 1 fl., Sarazani 2 fl., Mehădia 3 fl., Bania 3 fl., Prigor 1 fl., Dalboșeț 1 fl., Prilipeț 36 cr., Borloveni vechi 45 cr., Lăpusnicel 53 cr., Iablanița 70 cr., Petnic 35 cr., Moceris 30 cr., Tuferi 60 cr., Jertof 2 fl., Botinesci 2 fl., Cubin 3 fl. 10 cr., Doman 2 fl. 45 cr., Dognecea 3 fl. 10 So-ceni 2 fl. Valea-boului 1 fl. 70 cr., Banloc 18 cr. Suma 233 fl. 89 cr.

Bursa de Budapesta

din 20 Noemvre n.

Renta de aur 94.70, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.25, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.25, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 76.75, împrumutul ung. cu premii 106.—, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50, obligațiuni urbariale ung. 87.50, obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire 86.—, obligațiuni urbariale temeșane 86.50, obligațiuni cu clausulă de sorfire 84.50, obligațiuni urbariale transilvane 84.75 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.30, renta austriacă în argint 70.90, renta de aur austriacă 80.30, sorși de stat dela 1860 127.50, acțiuni de bancă austro-ung. 842, acțiuni de bancă de credit ung. 268.50, acțiuni de credit austr. 254.—, argin —, galbin 5.54, napoleon 9.31, 100 marce nemțesci 57.70, London (pe polița de trei luni) 116.60.

Bursa de Viena

din 20 Noemvre n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860	127 50
Împrumutul naț. 5% (argint)	70 90
Acțiuni de credit	254 —
Valuta nouă imperială germană	57 70
London	116 60
Galbin	5 54
Napoleon d'aur (poli)	9 31

Economic.

Sibiu, 18 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu secăreț, fl. 7.30—8.10; Săcară fl. 5.20—5.60; Orz fl. 4.40—4.80; Ovės fl. 2.80—3.20 Cucuruz fl. 4.40—4.80; Mălaiu fl. 5—5.50; Cartofi fl. 1.20—1.40; Sămânță de cânepă fl. 6.50—7; Mazere fl. 6.50—7; Linte fl. 10—10.50; Fasole fl. 6.50—7 pro 50 chilo; Făina de păne fl. 7.50; Slănină fl. 30—32; Unsoare depore fl. 25—26; Său brut pro 50 chilo fl. 16—17; Său de luminări fl. 23—24; Luminări de său 50 chilo fl. 28—28.50; Săpun fl. 20—20.50; Fân 60 chilo fl. 85—0.95; Cânepă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vërtoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită —42— cr.; Carne de vițel 36—40 cr. carne de porc 38—40 cr.; carne de berbec 26—28 cr.; ouă 10 de 30 cr.

Brașov, 14 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.70; Grâu secăreț fl. 5.70; Săcară fl. 5.30—5.50; Orz fl. 4.10—4.20; Ovės fl. 2.60—2.75; Cucuruz fl. 5.80; Mălaiu fl. 5.30; Mazere fl. 6.30; Linte fl. 8.30; Fasole fl. 6.— Sămânță de in fl. 9.— Sămânță de cânepă fl. 4.50—Cartofi fl. 1.25 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Său de bovine proaspăt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 44 fl.

Făgăraș, 14 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8—9.—; grâu secăreț fl. 6.—6.50; săcară fl. 4.90—5.10; orz 2—2.10; ovės fl. 2.60—2.70; cucuruz fl. 3.90—4.; mălaiu fl. —.—; Sămânță de cânepă fl. 10—11; mazere fl. —.—; linte fl. —.—; fasole fl. 6—7.; crumpene fl. 0.90—1.60; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—75; său brut fl. —.—; său de luminări fl. 36—38; unsoare fl. 55—56; cânepă fl. 30—40; sămânță de in fl. —.—; săpun fl. —.—; fân fl. 1.60—1.90; spirit pro grad 10—11½ cr.; pro chilo carne de vită 40 cr. carne de vițel — cr.; carne de porc 36 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 4 de 10 cr. Tergul de ași a fost din pricina timpului urt foarte rău cercetat. Bucate au fost multe, cumpărători însă puțini.

(Recolta rea în Italia). Se scrie „Correspondenței Politice” din Roma: „Între țările, cari pățimesc de o recoltă slabă, se numeră și Italia. După raporturile a-junse la ministeriu rezultatul recoltei din acest an e mai mic ca de mijloc la cucuruz cu 10, la grâu cu 5, la săcară, orz și ovės cu 2½ milioane cuintali sau măji. Urmările se simt deja; făina și pânea se urcă mereu în preț și earna se așteaptă numai cu mari temeri. Într'un raport proaspăt al ministeriului se țice între altele: „Țărani și profesioniștii vor avé un an greu; necasurile și chinurile vor începe de altminterlea numai cu primele luni ale anului viitoriu, pentru că de present mai sânt încă depozite de bucate. Nici posesorii mai mici însă nu vor avé-o mai bine, pentru că și dēnșii trebuie să supoarte urmările recoltei slabe rămânând și ei fără câștig și cu cheltuelile avute.” Sub astfel de impregiurări — țice „Pol. Corresp.” — regimul italian — se înțelege — își dă toată silința, a ajuta poporului în tot modul și cu toate mijloacele posibile. Ajutoriu însă nu va putea ajunge spre a mulcomi preste tot, pentru că sărăcia e foarte mare și crește din zi în zi.”

(Foametea) în Silesia prusiană se ivesce în toată forma. Dieta țării se ocupă neîntrerupt cu planuri, cum să delature sau cel puțin să alineze acest năcaz al poporului. Intre altele a făcut regimului prusesc propunerea pentru încuviințarea u-

nui ajutoriu de stat de 300,000 marce și a hotărît totdeodată, a se împărți până la încuviințarea și săsirea acestui ajutoriu, 50,000 marce din fondul cercual, spre a se cumpăra pentru cei lipsiți cartofi și pâne.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 20 Dec. 1879 și 26 Ian. 1880 imob. lui Teodor Crișan în Marișel (trib. Cluj); în 29 și 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. soției lui Carol Szarvady în Dej (trib.): în 30 Dec. 1879 și 30 Ian. 1880 imob. rămasului după Frideric Ikrich în Sibiu; în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. lui Ioan George Späk în Șelimer (trib. Sibiu); în 25 Noem. imob. soției lui Mihail Fehertoi în Aiud; în 24 Noem. imob. lui Petru Györffy și soției sale în Lepadia (judec. cerc. Aiud); în 5 Ian. și 5 Febr. 1880 imob. lui Antinie Vulc în Aciliu; în 14 Ian. și 14 Febr. 1880 imob. lui George Guss în Avrig; în 15 Ian. și 16 Febr. imob. Iosefei Wimmer în Sibiu; în 7 Ian. și 7 Febr. 1880 imob. Mariei Răduț și soji în Avrig (trib. Sibiu); în 24 Noem. și 24 Dec. 1880 imob. lui Frncisc Erdős Ny. Karácsanyfalva (trib. Murș-Oșorheiu); în 27 Noem. imob. lui Martin Gross în Șărcaia (judec. cerc. Făgăraș); în 16 Dec. 1879 și 16 Ian. 1880 imob. lui George Georgiu în Brașov; în 17 Dec. 1879 și 19 Ian. 1880 imob. lui Ioan Feink în Brașov (trib.); în 24 Noem. mobilele lui Henric Iacobi în Râpea (judec. cerc.); în 5 Dec. imob. Măriuței Trifa în Vaca (jud. cerc. Baia de Criș).

Nr. 994 1879.

1—2

CONCURS.

La scoala grănițarească din Jina este de conferit un post de învățătoriu dirigent cu salariu anual de 300 fl., cortel și lemne.

Acei candidați de religiunea gr. or., cari voesc a reflecta la acest post au de a și subșterne suplicile lor instruite cu documentele necesare până inclusive 2 Decemvre a. c. st. nou la „Comitetul administrativ de fondul scol. al foștilor grănițeri de regimentul rom. I. în Sibiu.

Nr. 269 — 1879.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia română gr. or. de a III clasă Cubleșul românesc în ppresbiteratul Clujului pentru reintregirea ei pe basa ordinațiunei consist. dto 8 Decemvre 1877 Nr. 2934 B. se scrie concurs până la 30 Noemvre 1879.

Venitul preoțesc împreunat cu această stațiune parochială din toate în bani computat și satorit de cătră

sinodul parochial estraordinar din 23 Septemvre 1879 după un calcul mediu de 5 ani este 246 fl. 73 cr.

Doritorii de a ocupa această stațiune preoțască sânt poftiți a subșterne concursele sale la subșcrisul fiind instruite în sensul statut. org. și a dispoșițiunilor sinodale arhidieceșane provisorice din 1873 până la terminul indicat.

Cluj 28 Octomvre 1879.

În conșelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu m/p.,
ppresbiter.

Nr. 183. 1879.

3—3

CONCURS.

Pentru indeplinirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch Ioan Vătășan din parochia clasa a III Archita, ppresbiteratul Sighișoarei, se scrie concurs cu terminul până la 30 Noemvrie a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

1. Cuartir liber, grădină și edificatele economice necesare.
2. Șese jugere pământ, parte sămăntură parte fēnaș.
3. Dela 35 familii române câte o ferdelă cucuruz sfărmit.
4. Dela 25 familii neurustice asemenea câte o ferdelă cucuruz sfărmit.
5. Lemnele recerute de foc.
6. Din venitele stolare îndatinate în ppresbiterat pe jumătate.
7. Din filia Beia un venit anual de 30 fl. v. a.

Suma tuturor venitelor împreunate cu acest post face 235 fl. a. c.

Cei ce doresc a compete la acest post, să și aștearnă recursele lor instruite conform legilor în vigoare subșcrisului până la terminul indicat.

Sighișoara, 30 Octomvrie 1879 st. v. în conșelegere cu comitetul și sinodul parochial concernent.

Zacharia Boiu m. p.,
ppresbiter.

Nr. 286.

3—3

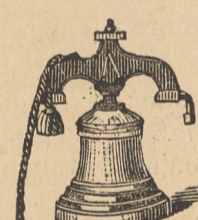
EDICT.

Maria născută Chereches, din Săscior, comitatul Făgărașului, carea de șese ani a părăsit cu necredință prelegiuitul ei bărbat George Ioan Grecia gr. or. din comuna Berivoi mici fără ca să se scie locul aflării ei până astăzi se citează prin această ca în termin de un an și o zi dela ziua mai jos însemnată, să se infățioșede înainte; subșcrisului for matrimonial nesamintit Căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat asupra ei decătră numitul ei bărbat.

Făgăraș 28 Octomvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Protopresbiteratului Făgărașului I.

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.



Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adânc decăt acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeuna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 2—12